

UJEDINJENI
NARODI

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-06-90-T

Datum: 21. travnja 2010.

Original: engleski

PRED RASPRAVNIM VIJEĆEM I

U sastavu: sudac Alphons Orie, predsjedavajući
sudac Uldis Ķinis
sutkinja Elisabeth Gwaunza

Tajnik: g. John Hocking

Odluka od: 21. travnja 2010.

TUŽITELJ

protiv

**ANTE GOTOVINE
IVANA ČERMAKA
MLADENA MARKAČA**

POVJERLJIVO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU TUŽITELJSTVA ZA PONOVRNO OTVARANJE
DOKAZNOG POSTUPKA TUŽITELJSTVA**

Tužiteljstvo:

g. Alan Tieger
g. Stefan Waespi

Obrana Ante Gotovine:

g. Luka Mišetić
g. Gregory Kehoe
g. Payam Akhavan

Obrana Ivana Čermaka:

g. Steven Kay, QC
g. Andrew Cayley
gđa Gillian Higgins

Obrana Mladena Markača:

g. Goran Mikuličić
g. Tomislav Kuzmanović

I. DOSADAŠNJI TIJEK POSTUPKA

1. Dana 1. ožujka 2010. godine, tužiteljstvo je podnijelo zahtjev (dalje u tekstu: Zahtjev tužiteljstva) da ponovno otvori svoj dokazni postupak kako bi pozvalo tehničare Jozu Bilobrka i Ivicu Vrtičevića da svjedoče u vezi s uklanjanjem tijela srpskih civila ubijenih u Gruborima 25. kolovoza 1995. godine.¹ Dana 12. ožujka 2010. godine, tužiteljstvo je dostavilo daljnji podnesak u prilog svom Zahtjevu u kojem je tražilo da se Zahtjev izmijeni u dva aspekta, prvo, da tužiteljstvo više ne traži da pozove Ivicu Vrtičevića da svjedoči, i drugo, da traži da pozove hrvatske policijske istražitelje Antonija Gerovca i Željka Mikulića.² Tužiteljstvo traži da se Bilobrka pozove da svjedoči, posebno u vezi s prijedlogom Čermaka, ili nekoga tko je bio u Čermakovom prisustvu, da se uz tijela gruborskih žrtava postave puške kako bi izgledalo da su žrtve pružale otpor.³ Tužiteljstvo traži da se Gerovac i Mikulić pozovu da posvjedoče da je Bilobrka, prilikom razgovora s njima od 9. studenog 2009. godine, izjavu u vezi s podmetanjem oružja pripisao konkretno Čermaku.⁴ Vijeće je odobrilo zahtjeve Čermakove i Markačeve obrane za prekoračenje ograničenja broja riječi i rokova za podnošenje odgovora, i u neslužbenoj komunikaciji o tome je izvijestilo stranke u postupku.⁵ Dana 17. ožujka 2010. godine, Čermakova obrana podnijela je Objedinjeni odgovor u kojem je tražila da se Zahtjev tužiteljstva i Daljnji podnesak tužiteljstva odbiju.⁶ Dana 18. ožujka 2010. godine Markačeva obrana je tražila da Vijeće odbije Zahtjev tužiteljstva i pridružila se Čermakovom Objedinjenom odgovoru.⁷ Dana 22. ožujka 2010. godine, Vijeće je

---

¹ Zahtjev tužiteljstva za ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva, 1. ožujka 2010. godine, par. 1-2, 5, 25.

² Daljnji podnesak tužiteljstva u prilog Zahtjeva za ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva, 12. ožujka 2010. godine (dalje u tekstu: Daljnji podnesak tužiteljstva), par. 1-2, 10.

³ Zahtjev tužiteljstva, par 2, 5-6, Povjerljivi Dodatak A; Replika tužiteljstva, par. 9.

⁴ Daljnji podnesak tužiteljstva, par. 2, 4-5, Povjerljivi Dodaci A, D i E.

⁵ Zahtjev Ivana Čermaka za prekoračenje ograničenja broja riječi i produženje roka za podnošenje odgovora, 11. ožujka 2010. godine (odobreno 12. ožujka 2010. godine); Zahtjev optuženog Mladena Markača za produženje roka za podnošenje odgovora, 12. mart 2010. godine (odobreno 15. ožujka 2010. godine).

⁶ Objedinjeni odgovor Ivana Čermaka na zahtjev tužiteljstva za novo izvođenje dokaza optužbe i Daljnji podnesak tužiteljstva u prilog Zahtjeva, 17. ožujak 2010. godine (dalje u tekstu: Markačev Objedinjeni odgovor), par. 3-4, 43.

⁷ Objedinjeni odgovor okrivljenog Mladena Markača na zahtjev tužiteljstva za ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva i Daljnji podnesak tužiteljstva u prilog Zahtjevu, 18. ožujka 2010. godine (dalje u tekstu: Markačev Objedinjeni odgovor), par. 3, 27-28; *Corrigendum*: Objedinjeni odgovor okrivljenog

odobrilo zahtjev tužiteljstva za odobrenje da podnese repliku na odgovore Čermakove obrane i Markačeve obrane, o čemu je u neslužbenoj komunikaciji izvijestilo stranke u postupku.⁸ Dana 24. ožujka 2010. godine, tužiteljstvo je odgovorilo na Čermakov Objedinjeni odgovor i Markačev Objedinjeni odgovor i ponovilo svoj zahtjev za ponovno otvaranje dokaznog postupka kako bi kao dokaze iznijelo iskaze Jozе Bilobrka, Ante Gerovca i Željka Mikulića.⁹ Dana 25. ožujka 2010. godine, Vijeće je odobrilo zahtjev Čermakove obrane za odobrenje da podnese dupliku na repliku tužiteljstva.¹⁰ Dana 29. ožujka 2010. godine, Čermakova obrana je u Duplici ponovila svoj zahtjev da Vijeće odbije Zahtjev tužiteljstva.¹¹

ARGUMENTI STRANAKA

(i) Argumenti u pogledu dužne revnosti

2. Tužiteljstvo tvrdi da svjedočenje kriminalističkog tehničara Jozе Bilobrka predstavlja novi dokaz koji uz dužnu revnost nije mogao biti identificiran ni iznesen u vrijeme glavnog izvođenja dokaza tužiteljstva.¹² Tužiteljstvo tvrdi da je djelovalo brzo i revnosno nakon što je taj dokazni predmet otkrilo u jednoj Službenoj zabilješci o razgovoru s Bilobrkom od 9. novembra 2009. godine, koja se nalazila u dosjeu o istrazi od preko 800 stranica, koji je tužiteljstvo dobilo od hrvatskih vlasti 25. januara 2010.

Mladena Markača na Zahtjev tužiteljstva za ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva i Daljnji podnesak tužiteljstva u prilog Zahtjevu, 22. ožujak 2010. godine.

⁸ Zahtjev tužiteljstva za odobrenje da podnese repliku na Objedinjene odgovore optuženih Ivana Čermaka i Mladena Markača na Zahtjev tužiteljstva za ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva i Daljnji podnesak tužiteljstva u prilog Zahtjevu, 22. ožujak 2010. godine.

⁹ Replika tužiteljstva na objedinjene odgovore okrivljenih Ivana Čermaka i Mladena Markača na Zahtjev tužiteljstva za ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva i Daljnji podnesak tužiteljstva u prilog Zahtjevu i Podnesak s novom izjavom Jozе Bilobrka, 24. ožujak 2010. godine (u daljnjem tekstu: Replika tužiteljstva), par. 1, 5.

¹⁰ T. 27928-27929; Zahtjev Ivana Čermaka za odobrenje da podnese dupliku na repliku tužiteljstva i Podnesak od 24. ožujka 2010. godine, 25. ožujak 2010. godine.

¹¹ Duplika na repliku tužiteljstva na Objedinjeni odgovor okrivljenih Ivana Čermaka i Mladena Markača za ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva i Daljnji podnesak tužiteljstva u prilog Zahtjevu i Podnesak s novom izjavom Jozе Bilobrka, 29. ožujak 2010. godine (u daljnjem tekstu: Čermakova duplika), par. 11.

¹² Zahtjev tužiteljstva, par. 1-3.

godine (dalje u tekstu: Dosje Grubori) u odgovoru na Zahtjev za pomoć (dalje u tekstu: ZZP).¹³

3. Tužiteljstvo tvrdi da među sljedećim informacijama kojima je raspolagalo u vezi s postupcima asanacije nakon operacije "Oluja" nije bilo pokazatelja da bi kriminalistički tehničari mogli pružiti dodatne informacije o tome zašto su tijela gruborskih žrtava uklonjena bez obavljanja uviđaja: (1) razgovori koje je tužiteljstvo obavilo s rukovodiocima MUP-a, koji su ukazivali na to da je uloga kriminalističkih tehničara bila ograničena na dokumentiranje prikupljanja i pokopavanja tijela, za potrebe identifikacije; (2) zapisnik sa sastanka načelnikâ sektora kriminalističke policije od 7. kolovoza 1995. godine u kojem je navedeno da je odluka da se na terenu ne provodi istraga u vezi s prikupljenim tijelima bila načelna odluka MUP-a donesena na visokoj razini, a ne odluka kriminalističkih tehničara za asanaciju; i (3) zapisnici koje su sastavili kriminalistički tehničari tokom asanacije zaselka Grubori 27. kolovoza 1995. godine, u kojima je navedeno da je asanacija u Gruborima provedena na isti način kao i druge asanacije nakon operacije "Oluja".¹⁴ Tužiteljstvo dalje tvrdi da Bilobrck vjerojatno ne bi dao informacije o podmetanju oružja na mjestu zločina da su s njim razgovarali prije 25. januara 2010. godine, posebno zbog toga što tužiteljstvo nije imalo dokaza koji bi ih naveli na to da postave takva pitanja.¹⁵ Tužiteljstvo dodaje da nijedan dokaz među onima koje su prikupili nije ukazivao na to da je Čermak komunicirao s kriminalističkim tehničarima koji su sudjelovali u sastavljanju dokumentacije o tijelima u Gruborima.¹⁶ Tužiteljstvo je, kako ono navodi, podrobno istražilo ubojstva u Gruborima i u vezi s tim obavilo razgovore s oko 60 osoba.¹⁷

4. Tužiteljstvo također tvrdi da uz dužnu revnost nije moglo osigurati iskaze Gerovca i Mikulića prije Daljnjeg podneska tužiteljstva, jer je njihova dokazna vrijednost proizašla iz razgovora koje je tužiteljstvo 3. i 4. ožujka 2010. godine obavilo s

---

¹³ Zahtjev tužiteljstva, par. 8-9, povjerljivi Dodatak A; Daljnji podnesak tužiteljstva, par. 7.

¹⁴ Zahtjev tužiteljstva, par. 3, 14; Replika tužiteljstva, par. 2-8.

¹⁵ Zahtjev tužiteljstva, par. 14; Replika tužiteljstva, par. 3, 10.

¹⁶ Zahtjev tužiteljstva, par. 14.

¹⁷ Zahtjev tužiteljstva, par. 14-16.

Bilobrkom, Vrtičevićem, Gerovcem i Mikulićem.¹⁸ Tužiteljstvo dalje tvrdi da su sami ti razgovori bili brza i revnosna reakcija na informacije sadržane u dosjeu Grubori.¹⁹

5. Čermakova obrana i Markačeva obrana (dalje u tekstu: obrana) tvrde da je tužiteljstvo, uz dužnu revnost, moglo na vrijeme pronaći Jozu Bilobrk i s njim obaviti razgovor, kako bi on mogao svjedočiti tokom glavnog izvođenja dokaza obrane.²⁰ Obrana ističe da osnovu teze tužiteljstva dugo vremena predstavljaju tvrdnje da je u Gruborima došlo do protupravnih lišavanja života, da su u asanaciji zločini prikriveni i da je Čermak posjetio Grubore dan nakon ubojstava i sudjelovao u prikrivanju tih zločina.²¹ Obrana dalje ističe da je tužiteljstvo istražilo i otkrilo dokaze o korištenju kriminalističkih tehničara u asanaciji, između ostalog i u Gruborima, i da je raspolagalo informacijama koje su upućivale na to da su Bilobrk i Vrtičević u to vrijeme obavljali kriminalističko-tehničke poslove za Policijsku upravu zadarsko-kninsku, između ostalog i na kninskom groblju.²² U vezi s tim, Markačeva obrana tvrdi da se na popisu osoba s kojima je tužiteljstvo obavilo razgovore u vezi s incidentom u Gruborima ne nalazi nijedan kriminalistički tehničar.²³ Čermakova obrana napominje da je iznenađujuće da tužiteljstvo nije razgovaralo s pripadnicima timova za asanaciju za koje su morali zaključiti da su svakako biti prisutni na mjestima zločina navedenim u Optužnici.²⁴ Dalje tvrdi da bi tužiteljstvo Bilobrku i Vrtičeviću, da je s njima obavilo razgovore o mjestima zločina kao što su Grubori, svakako postavilo pitanja o Čermaku.²⁵

---

¹⁸ Daljnji podnesak tužiteljstva, par. 3, 7, povjerljivi Dodaci A, B, D i E.

¹⁹ Daljnji podnesak tužiteljstva, par. 7

²⁰ Čermakov objedinjeni odgovor, par. 3-4, 17-22, 28; Markačev objedinjeni odgovor, par. 3, 11, 13-16, 19, 28; Čermakova duplika, par. 1-5, 11..

²¹ Čermakov objedinjeni odgovor, par. 14-16, 20, 23, 28; Markačev objedinjeni odgovor, par. 15-16, 18; Čermakova duplika, par. 2.

²² Čermakov objedinjeni odgovor, par. 14, 20, 22, 24-28, 41, Povjerljivi Dodaci A i B; Markačev objedinjeni odgovor, par. 11, 15-17; Čermakova duplika, par. 2.

²³ Markačev objedinjeni odgovor, par. 12. V. također Čermakov objedinjeni odgovor, par. 18, 21.

²⁴ Čermakova duplika, par. 2-3.

²⁵ Čermakova duplika, par. 4.

(ii) Argumenti u pogledu dokazne vrijednosti i pravičnost prema optuženima

6. Tužiteljstvo tvrdi da predloženo svjedočenje Bilobrka ima dokaznu vrijednost za Čermakovu i Markačevu navodnu ulogu u prikrivanju zločina koje je počinila Specijalna policija u Gruborima i za njihovu navodnu individualnu krivičnu odgovornost u vidu odgovornosti za udruženi zločinački pothvat, i da ima dokaznu vrijednost za navode da je Markač znao ili je bilo razloga da zna za zločine Specijalne policije a nije poduzeo mjere da te zločine spriječi ili kazni počinitelje.²⁶ Tužiteljstvo tvrdi da to svjedočenje ima dokaznu vrijednost čak i ako se prijedlog da se uz tijela u Gruborima postave puške na koncu ne pripíše Čermaku, jer bi to još uvijek bio pokazatelj da je Čermak u to vrijeme znao za namjere da se zločini prikriju, a nije im se usprotivio.²⁷ Tužiteljstvo tvrdi da će svjedočenje Gerovca i Mikulića pomoći da se razriješe eventualne razlike između Bilbrkovog svjedočenja i ranijih izjava pa stoga ima dokaznu vrijednost za sadržaj tih izjava, a ne samo za Bilbrkovu kredibilnost.²⁸

7. Tužiteljstvo dalje tvrdi da ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva radi Bilbrkovog svjedočenja ne bi bilo nepravično prema optuženima jer se ti dokazi odnose na zasebno činjenično pitanje, ograničenog su obima, stranke su ih već pregledale i neće ni na koji način izmijeniti tezu tužiteljstva protiv optuženih.²⁹ Tužiteljstvo tvrdi da bi svjedočenje trajalo svega nekoliko dana, pa tako ne bi došlo do odgode postupka, ili bi ona bila minimalna, a optuženi bi imali nekoliko tjedana za pripremu ako bi se svjedoci saslušali odmah nakon posljednjeg svjedoka Vijeća.³⁰

8. Obrana tvrdi da bi ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva nanijelo štetu optuženima koja nadmašuje svaku dokaznu vrijednost.³¹ Obrana tvrdi da svaku eventualnu dokaznu vrijednost Bilbrkovog svjedočenja dovodi u pitanje sljedeće: (1) dao je različite opise događaja i većina ne sadrži navode da je Čermak predložio da se na

²⁶ Zahtjev tužiteljstva, par. 2, 17-20.

²⁷ Replika tužiteljstva, par. 13.

²⁸ Daljnji podnesak tužiteljstva, par. 4-5, 8; Replika tužiteljstva, par. 11-12.

²⁹ Zahtjev tužiteljstva, par. 3, 21-23.

³⁰ Zahtjev tužiteljstva, par. 4, 21-23; Daljnji podnesak tužiteljstva, par. 8.

³¹ Čermakov objedinjeni odgovor, par. 29, 38; Markačev objedinjeni odgovor, par. 3, 24; Čermakova duplika, par. 8-9.

mjesto zločina podmetnu puške; (2) Bilobrk se ogradio od Službene zabilješke koja sadrži tu izjavu; (3) prvi razgovor koji je hrvatska policija obavila s Bilobrkom obavljen je u prisustvu Vrtičevića; (4) Bilobrk nije potpisao ni potvrdio Službenu zabilješku na koju se tužiteljstvo oslanja, za razliku od izjave dane tužiteljstvu; i (5) svoju izjavu o navodnoj Čermakovoj izjavi o podmetanju oružja je dao tek nakon što su mu hrvatski policajci rekli da je jedan visoki dužnosnik Ministarstva unutarnjih poslova ili Ministarstva obrane predložio da se pored tijela postavi oružje.³² Obrana dalje tvrdi da je dokazna vrijednost svjedočenja Gerovca i Mikulića beznačajna, jer oni neće pružiti dokaze o tome što se dogodilo u Gruborima, već mogu samo dovesti u pitanje Bilobrkovu pouzdanost.³³ Osim toga, Markačeva obrana tvrdi da su službene zabilješke same po sebi manjkavi dokumenti, koji ne zavređuju uvrštavanje u spis.³⁴

9. U pogledu pravičnosti prema optuženima, obrana tvrdi da je zahtjev tužiteljstva podnjet nakon što su sve stranke izvele svoje dokaze i gotovo godinu dana nakon što je tužiteljstvo zaključilo svoj dokazni postupak.³⁵ Obrana tvrdi da bi, kad bi se ponovno otvorio dokazni postupak tužilaštva, obrana trebala podrobno ispitati nove dokaze, a možda i ponovno otvoriti svoj dolazni postupak, što bi dovelo do kašnjenja u postupku.³⁶ Na koncu, obrana tvrdi da bi dokazi, u smislu udruženog zločinačkog pothvata navedenog u optužnici, mogli nanijeti štetu i Anti Gotovini.³⁷

MJERODAVNO PRAVO

10. Prema konstatacijama Žalbenog vijeća, prilikom razmatranja zahtjeva za ponovno otvaranje dokaznog postupka radi uvođenja novih dokaza, Pretresno vijeće bi prvo trebalo utvrditi da li su, uz dužnu revnost, dokazi mogli biti pronađeni i izvedeni na glavnom izvođenju dokaza stranke koja podnosi zahtjev.³⁸ Ako nisu, Pretresno vijeće ima

---

³² Čermakov objedinjeni odgovor, par. 2-3, 33-37, 42; Markačev objedinjeni odgovor, par. 24; Čermakova duplika, par. 8-9.

³³ Čermakov objedinjeni odgovor, par. 3, 33-34, 37; Markačev objedinjeni odgovor, par. 24; Čermakova duplika, par. 6-8.

³⁴ Markačev objedinjeni odgovor, par. 24. V. također Čermakov objedinjeni odgovor, par. 35.

³⁵ Čermakov objedinjeni odgovor, par. 30; Markačev objedinjeni odgovor, par. 22.

³⁶ Čermakov objedinjeni odgovor, par. 3, 31-32; Markačev objedinjeni odgovor, par. 23.

³⁷ Čermakov objedinjeni odgovor, par. 39-40; Markačev objedinjeni odgovor, par. 26.

³⁸ *Tužitelj protiv Delalića, Mucića, Delića i Landže*, predmet br. IT-96-21A, 20. veljače 2001. godine, par. 283.

diskrecijsko pravo da ih prihvati i treba razmotriti da li njihovu dokaznu vrijednost znatno nadmašuje potreba da se osigura pravično suđenje.³⁹ Prilikom donošenja te odluke, Pretresno vijeće treba uzeti u obzir u kojoj fazi suđenja se traži da se dokazi izvedu, kao i potencijalno kašnjenje do kojeg bi moglo doći u suđenju.⁴⁰

DISKUSIJA

(i) Dužna revnost

11. Vijeće napominje da se spor između stranaka u pogledu dužne revnosti tiče pitanja da li je tužiteljstvo bilo u mogućnosti da osigura Bilobrkovo svjedočenje tokom glavnog izvođenja svojih dokaza. Tužiteljstvo je objasnilo zašto kriminalistički tehničari koji su učestvovali u asanaciji u Gruborima nisu bili obećavajući faktor u njegovoj istrazi. Vijeće prihvaća da istraga može krenuti u mnogobrojnim pravcima i da se ne mogu svi oni slijediti, naročito u velikom i složenom predmetu kakav je ovaj. Ono također prihvaća da usprkos opsežnim istragama koje je tužiteljstvo provelo u vezi s dijelom svoje teze vezanim za Grubore, ranije nije bilo jasnih pokazatelja koji bi upućivali na dokaze koje tužiteljstvo sada predlaže. U vezi s tim, Vijeće napominje da stranke nisu ranije naišle ni na jedan pokazatelj koji bi tužiteljstvo upozorio na to da je postojao prijedlog da se podmetne oružje u Gruborima ili na Bilobrkovu nazočnost u Gruborima. Navod da je Bilobrk učestvovao u asanaciji kninskog groblja otprilike u vrijeme asanacije u Gruborima nije u tom pogledu dostatan, osobito s obzirom na broj ljudi koji je učestvovao u asanaciji. Vijeće stoga zaključuje da tužiteljstvo, uz dužnu revnost, nije moglo identificirati i iznijeti predložene Bilobrkove dokaze tokom glavnog izvođenja svojih dokaza. Uzimajući u obzir argumente tužiteljstva o revnosti iskazanoj u pogledu Gerovca i Mikulića, i imajući u vidu da obrana nije u vezi s tim uložila prigovor, Vijeće dalje zaključuje da tužiteljstvo u glavnom izvođenju svojih dokaza nije moglo, uz dužnu revnost, identificirati i iznijeti predložene dokaze Gerovca i Mikulića.

---

³⁹ *Ibid.*, gdje se spominje pravilo 89(D) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda.

⁴⁰ *Ibid.*, par. 280, 283, 290.

(ii) Dokazna vrijednost i pravičnost prema optuženom

12. Vijeće kao prvo napominje da predloženi dokazi ne bi mogli imati dokaznu vrijednost da su nerelevantni za Optužnicu. Obrana nije osporila argumente tužiteljstva u pogledu relevantnosti predloženih dokaza za određene navode u Optužnici. Vijeće se slaže s tužiteljstvom da su predloženi dokazi relevantni, primjerice, za navode o propustima u istrazi iz paragrafa 17 (e) Optužnice. Vijeće nadalje napominje da tužiteljstvo svojim Zahtjevom traži da tri svjedoka svjedoče pred Vijećem, a ne da se u spis predmeta uvrste izjave svjedoka ili bilješke o razgovoru.⁴¹ Vijeće će se stoga usredotočiti na očekivanu dokaznu vrijednost svjedočenja predloženih svjedoka u sudnici. Što se tiče Bilobrka, on bi mogao dati neposredan iskaz o nastojanjima i/ili namjeri da se prikriju zločini koji su navodno počinjeni u Gruborima. Vijeće nisu uvjerali argumenti obrane o problemima u pogledu dokazne vrijednosti njegovog očekivanog svjedočenja. S tim u vezi Vijeće napominje konkretno sljedeće: (1) Bilobrkovo svjedočenje u sudnici moglo bi pomoći da se razjasne razlike u prikazima onoga što je on navodno rekao (2) nema pokazatelja koji bi uvjerali Vijeće da je Vrtičević bio svjedok navodne izjave o podmetanju oružja ni o tome da je bio nazočan razgovoru s Bilobrkom od 9. studenog 2009. godine, u kojem je Bilobrk to navodno prvi put spomenuo; (3) Vijeću nije dostavljen nijedan pokazatelj da su Gerovac i Mikulić Bilobrku sugerirali Čermakovo ime i oni bi, u svakom slučaju, o tome mogli biti ispitan i u sudnici. Vijeće smatra da bi svjedočenje sva tri predložena svjedoka pomoglo u razjašnjavanju tih pitanja. Vijeće također napominje da se predloženi dokazi odnose na događanja u Gruborima krajem kolovoza 1995. godine, u vezi s čim je Vijeće posebno pozvalo na svjedočenje više svjedoka. Vijeće, na koncu, napominje da se predloženi dokazi bitno razlikuju od ranije prihvaćenih dokaza i da bi oni mogli biti značajni za individualnu krivičnu odgovornost optuženih.⁴²

---

⁴¹ To ne prejudicira eventualnu odluku Vijeća u vezi s prihvaćanjem u spis bilo kojeg dokumenta koji bi stranke mogle predložiti u pogledu toga.

⁴² V. *Tužitelj protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu za ograničeno dodatno izvođenje dokaza tužilaštva u vezi s bosanskom i kosovskom komponentom predmeta s poverljivim dodatkom, 13. decembar 2005. godine, par. 37.

13. Što se tiče pravičnosti prema optuženima, Zahtjev tužiteljstva podniet je u poodmakloj fazi suđenja. Vijeće će se u pogledu toga usredotočiti na štetne posljedice po optužene. Relevantni argumenti obrane tiču se potencijalnog odgađanja suđenja. Sukladno članku 21(c) Statuta Međunarodnog suda, optuženi ima pravo da mu se sudi bez nepotrebnog odgađanja. Predloženi dokazi odnose se na ograničenu i zasebnu skupinu činjenica. Vrijeme potrebno za saslušavanje predloženih svjedoka i vrijeme koje je potrebno obrani da, u mjeri u kojoj je to potrebno, obavi istraživanje i ponovo otvori dokazne postupke, bilo bi stoga ograničeno. Stoga, Vijeće se uvjerilo da ponovno otvaranje dokaznog postupka tužiteljstva ne bi dovelo do nepotrebnog odgađanja. Što se tiče pitanja vezanih za pravičnost, posebno u vezi s Antom Gotovinom, Vijeće napominje da njegova obrana nema na to nikakvih prigovora. Obrana ne tvrdi, a ni Vijeće nije uvjereno, da postoje ikakva druga značajna pitanja vezana za pravičnost koje Zahtjev tužiteljstva pokreće. Pretresno vijeće zaključuje da dokazna vrijednost dokaza nije znatno nadmašena potrebom da se osigura pravično suđenje.

DISPOZITIV

Iz gorenavedenih razloga Vijeće:

ODOBRAVA Zahtjev tužiteljstva;

ODGAĐA, do daljnjeg, određivanje roka za podnošenje završnih podnesaka.⁴³

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na izvorniku/
sudac Alphons Orié,
predsjedavajući

Dana 21. travnja 2010.
U Den Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

---

⁴³ V. T. 28047.